

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki »függetlenségi párt« közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Nagy hasbros pelti sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször...

„Nyilászó” ben megjelenő közlemény minden pelti sor 30 kr. Hirdetéseket felvevőnek a kiadó...

Kéziratok vissza nem adtnak.

gés
csere, vértó
egszínnék a
di pezsgőpor
ható 60 kr.
eczenben Dr.
ovábbá N Vá
mon stb.

rtó szert
Olajba
minden
k (Fir
ymázat,
mázokat
carbol
fertőt

ri bora-
kezelve,
én hor-
—üveg
literes
13 kr.
00 liter
—5 kr-
ajánlom
élmos

AI
TARSULAT

rkba
rkba
rkba
diába
coba
á mellett
lközben
dvezőbb

n Ven

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt-kr.
Fél évre 5 „
Negyed évre 2 „ 50

Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető minden közlemény: Nagy-hatvan-ötven, 1564. szám, Duxorczy ház, — a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizetheti helyben:
TELEGDI K. LAJOS és IG. CSÁTHY KÁROLY könyv-kereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatalok útján.

Előfizetési felhívás „DEBRECZEN”

ozimű,
hetenként ötször megjelenő, politikai, társadalmi s közgazdasági lapra.

A rohamosan torlódó események, a politika mindmegannyi nevezetes fordulói, nélkülözhetlenné tették a hírlapokat. Lapunk, az immár XIX. esztendő „Debreczen” (nagy kor az ifjú hazai sajtó életében!) mint eddig, úgy ezentul is biztos és hű vezérfonalat kíván nyújtani olvasó közönségének. Az meggyőződésünk, hogy a most felmerült válságoknak, közéletünk minden bajának egyedüli és gyökeres orvosszere Magyarország különállásának és teljes függetlenségének magvalósítása.

Nem csupán teljesen független s az igazság hirdetésétől vissza nem riadó, radikális irányú politikai, társadalmi közlönyt és helyi debreczeni ellenőrt fogunk tehát nyújtani; hanem egysezesmind válogatott családi olvasmányt, élénken, változatosan összeállított hírlapot is, melyben a család minden tagja feltalálhatja az izléséhez mért közleményt.

Munkatársaink között, mint ez évben, úgy jövőre is elsőrendű írók és politikusok nevei fognak helyet.

Vezércikkünket rendszeren (r. e.) és (K. B.) fogják írni, Gili Balázs pedig a „Karczolatok” rovatát tartja meg. Tárcaírókban V. G. a. a. Karolina, a fővárosi lapokból előnyesen ismert jeles író, regénye, a „Kosár” folyik.

A parlamenti ülésszak meggyitásával befolyásos helyről eredő parlamenti levelek sorozatáról gondoskodunk. Azon leendőnk, hogy lapunk az oly előkelő helyet elfoglalt Debreczen városához méltó, valódi irodalmi színvonalon álló közlöny legyen.

A színiudény beálltával megkezdjük színi szemléinket is és eekben legkivált a tiszta magyar nemzet-életi és történelmi irány érvényrejutása mellett kardoskodunk.

Ajánljuk lapunkat az előfizetési közönségnek eddig is tapasztalt pártfogásába!

Szíves bizalommal felkérjük tehát a n. e. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket az október 1-én decemberi évszámig, — hozzájuk minél előbb beiktatva szíveskedjék, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak úgy helyben mint vidékre:
Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt.
Negyedévre 2 frt 50 kr.

Előfizetheti helyben Kutasi Imre könyvnyomdájában, — továbbá Telegdi K. La-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A nemzeti színház történetéhez.
— A „Debreczen”-nek írta: Bizám Endre. —
(Harom közlemény.)

(III.) A magyar színművészet emelkedése, egyszerű mind virágzása azon korba esik, midőn a színművészetnek állandó hajléka sem volt az ország fővárosában. Ekkor indult meg a mozgalom ilyenek a felépítésére. A 30-as évek elején már erősen mutatkozott a szükségessége a színház fontosságának, ha a fejlődő nyelvet az alakulni kezdő m. társadalmi életet, az izmosodni indult színművészetet fejlődésökben meggátolni nem akarják vala.

A hazafias szívekben reményt öntött a magyar színészet emelése iránt a Balla-féle társulat, azonkívül a kolozsvári és kassai színészek között felfedezett nagyobb tehetségek. Pestvármegye az 1832 ik évben el is határozta, hogy nemzeti Tháliának állandó lakhelyét fog építeni. Csak azzal nem voltak még tisztában, hogy részvények aláírásával történjék-e ez vagy pedig országos közadakozás folytán? A kérdés igen égetővé vált, úgy hogy az adakozásokból gyűlt összeg nagyon bizonytalan időre határozta volna el a színház építését, holott az mennél hamarabb lett szükségessé.

Nemes lelkűkről tettek tanubizonyosságot egyesek, kik szerettek minden kitelhető módon áldozat-fillicreikkel hozzájárulni a nemzeti ügy magvalósításához. Az 1837-ben kiadott „Honművés”-ben igen számos feljegyzéseket lehet találni a hazafias adakozásokról. Azok, kik pénzrel nem járulhattak a színház felépítéséhez, színi felszerelésekkel és díjtalan munkájokkal adakoztak a nagyszámú célhoz.

Igy a többek közül említést érdemel

jos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében, s vidéken, postautalvánnyal minden posta hivatalnál.

A „Debreczen” szerkesztősége és kiadó-havatala.

A trónbeszéd.

Ó Felsege a király csütörtökön az országgyűlést a következő trónbeszéddel nyitá meg: Tisztelt urak, főrendek és képviselők!

Kedvelt hiveink! Bizalommal és örömmel üdvözöljük önöket ezen országgyűlés kezdetén, melynek törvény szerint hosszabb tartama alatt, reménylünk és hiszszük, sok függőben levő kérdést fog megoldani hazafiságuk és bölcsességük. Nem tartjuk szükségesnek, hogy önök előtt fejtegetsek, mennyi teendő van még hátra az államélet minden terén, melynek helyes elintézése kivánatos kedvelt Magyarországnak jólétének és felvirágzásának minden sikeresebb előmozdítására.

Tudják ezt önök bizonynyal, de tudják azt is, hogy bármily kívánatos legyen is sok irányban a gyors haladás, lépést kell tartania annak mégis az állam pénzügyi erejével, ne hogy ennek kimerülése veszélyeztesse csak az előmenetelt, de ma már elért eredményeket is.

Kormányunk minden javaslataiban különös gondot fog erre fordítani.

Költségelők irányszabásaiban a takarékoság azon határaig menend, a melytől az államérdek veszélyeztetése nélkül menni nem lehet és e mellett javaslatokat teend az állam jóvedelmének növelése céljából, figyelemmel mindig arra, hogy a viselő terhek arányosan oszoljanak meg s hogy hű Magyarországnak népei túl ne terheltessenek.

Bizunk abban, hogy önök a kiadások megállapításánál szigorú takarékosággal, az óhajtott javításokat illetőleg a pénzügyi helyzet által szükségessé vált óvatossággal, sőt h a kellő ön megtagadásal, azon nélkülözhetlen intézkedések megtételénél pedig, melyek az állam el nem odázható szükségletei fedezésére céloznak, ezentul is hazafias készséggel fognak eljárni.

Ezen szempontok figyelembe vétele mellett fogja kormányunk megenni javaslatait, melyek a törvénykezési, a közigazgatási, a közlekedési a közgazdasági és közművelődési téren a hiányok pótlását és a folytonos, de fokozatos haladás biztosítását lesznek hivatva eszközölni.

Mindezen téreken fontos javaslatok fognak önök határozatainak tárgyát képezni.

A törvénykezést illetőleg úgy a büntetőjog, mint a magánjog terén s általában mindazokra nézve, mik az igazságszolgáltatás

tökéletesbítésére szükségesek, kellő egymástutásban teend kormányunk javaslatait.

Az állategészségügy rendezéséről és a mezeli rendőrségről lehetőleg mielőbbi törvényjavaslatokat fog előterjeszteni.

A közmunkának szabályozása, a helyi érdekű vasutakról szóló törvénynek kellő módosítása, a vasuti jogok törvénybe foglalása igénybe fogja venni munkásságukat.

Ezen országgyűlés tartama alatt kormányunk megteendő javaslatait a királyi kisebbségek hasznos vételek megváltása tárgyában.

Megteendő előterjesztését a közigazgatási biráskodás iránt is, igyekező megoldani azon tökéletesen még sehol meg nem oldott kérdést, mint lehessen a polgároknak minél teljesebb jogvédelmet nyújtani a nélkül, hogy a közigazgatás gyorsasága, hatálya és azáltal az állam érdeke szenvedjen.

Legközelebb szükséges leendő foglalkozni a Horvát-Szlavon országokkal kötött és ez év végével lejáró pénzügyi egyezmény megújításával, melynel bizonynyal ezental is az igazság és a méltányosság fogja önök elhatározását irányozni.

A véderőről szóló s az 1889-ik év végén lejáró törvénynek monarchiánk másik államának törvényhozásával egyértézőleg megújítása hasonlólag igen fontos tárgyát képezendi tanácskozáisaink.

Az összes külhatalmakkal folytonosan barátságos jó viszonyban állunk és ha a világ helyzete nem is olyan, hogy véderőnk minél tökéletesebbé tételéről megelégedzünk lehetne, alapos reményünk van ahhoz, hogy kormányunk ezentul is buzgó közreműködve azon tényezőkkel, melyekkel együtt eddig a békét megővni sikerült, annak zavartalan megőrzése ezentul is biztosítani fog.

Ezen remény kifejezése mellett kikérjük az Isten áldását működésükre és bízva önöknek buzgalomban, bölcseségében és hazafiságában, ezen országgyűlést megnyitottunk nyilváníttuk.

A képviselők és főrendek — az utóbbiak feltűnően csekély számban — tizenegy óra előtt gyűlekeztek az udvari kápolnában, hol a miniszterek a kápolna balján, a főrendek pedig jobbján foglaltak állást a szepszám-mal megjelent képviselők szerzeszedtek a kápolnában. A király tizenegy órakor jelent meg az oratóriumban.

Erre megkezdődött a mise, melynél Simor hercegprímás pont-fikált.

Mise végétével a miniszterek, főrendek és képviselők a trónterembe mentek, hol az alatt azok a képviselők is összegyűltek, kik a

templomban nem jelentek meg. Feltűnést keltett, hogy a királyi emelvényen szemben — ami eddig még nem történt — egy másik emelvény volt felállítva József főherceg számára, ki mint főrendházi tag volt jelen. A főherceg katonásan állt ott, várva a királyt s előtte és körötte ott voltak a miniszterek mind, a főpapság teljes számban, Khuen-Héderváry horvát bán, Károlyi Alajos gróf nagy-követ.

Pontban 12 órakor jelezte az ajtónálló Szechenyi Gyula gróf a király megerkezését, ki is a szokásos rendben megjelenven, az egybegyűlt folytonos eljénzése közben haladt a trónig s ott a kalpagját fölvetve, leült, mire Tisza Kálmán miniszter elnök ányújtotta neki a nagy betűkkel írott trónbeszédet. Ö Felsege lassan és hangsúlyozva olvasta fel a beszédet s a képviselők mely csendben hallgatták, csak egy helyütt szakítottak meg azt eljénzésükkel, ott, hol a regéle megváltásról s a közigazgatási biráskodásról van említés téve.

A trónbeszéd végén a király folytonos lelkes eljénzés között visszatért termeibe, az egybegyűlt képviselők és főrendek pedig eltávoloztak, hogy illető helyiségekben az ülést folytassák.

— Ünnepek a fővárosban. A főváros a napokban lélek-emelő ünnepek színhelye volt.

Egyik politikai, másik pedig művészeti jelleggel bírt.

Mindkettő fontos a maga nemében. A hazai bölcsének: Deák Ferencnek szobrát leplezte le a hazafias kegyelet, a nemzeti színház pedig félszázados jubileumát tartotta. Mindkét ünnepély fényét emelte azon jelenség, hogy a király jelenlétében tartattak meg. Az ünnepeket a következőkben ismertetjük:

I.

Deák Ferenc szobrát csütörtökön leplezték le a fővárosban. A szobor a Ferencz József téren áll. Az épületek zászlókkal, szőnyegekkel voltak elborítva s a kora reggeli óráktól fogva nagy néptömeg hullámozott a téren. A sétánynak a lánchidhoz legközelebb eső szegletén, a merre a Deák-szobor tekint, állott a gyönyörűen feldíszített sátor melyet a király s a magas vendégek részére rendeztek be. A szoborra számtalan koszorút tettek. A főváros óriási babékoszort küldött, a szalagon a főváros színeivel. E koszorúval vetekegett szépségben a magyar kormány palma-es babékoszoruja, nemzeti színű szalaggal. A közjogi alapon álló ellenzék cserkoszort küldött „Deák Ferenc emlékének” felirattal — stb.

zönségen a lelkesülés varázsa hangos eljénzéseken nyilatkozott

Vörösmarthy Mihály költői szépségével megragadó művében élénken festé a magyar színészek kinos vajadását.

E pár sor élénk világot vet a helyzetre:

Se ház, az élet zajló iskolája,
Ez annyi hó érzelmei temploma,
Csak kis valóság nagy remény után,
Virág-bokor, virágos kert helyett,
Zalag jövendő fénylőbb birtokért.
És mégis annyi kinos év során,
Oly sok beteg vágy, s csaló várás után
Birt létre jönni, kéitelt sikerű
Mag akkor is, midőn emelkedék.

Még élénkebb s igazabb színekkel festi a színészno sorsát ezen szavakkal:

En elhagyám az ősi ház tűzét,
A kényt, nyugalmat, s könnyű életet;
Testvér, rokonság, megtadnak engem,
Ki szült, nem ismer többé én anyám,
S atyám haragja kísér álmaimban

Az előadás 6 és fél órakor kezdődött és 11 órakor ért véget. A prolog után a lelkesülés mámorában tartott közönség örömjongások között hirta elő a szerzőt és a színészet körül, oly nagy érdemre méltó Földváry Gábor pesti alispánt.

Meghatva távozott el a közönség a színházból; keblökben azzal a jól eső érzettel, hogy a magyar színi muzsának oly hosszú idő-kig tartó éjszakája véget ért — felviradt rá a hajnal; eldobhatja a vándor-botot kezéből, leoldhatja fáradt lábait a megviselt sarut és áldozhat szíve istenének méltóan — Thália szentelt oltáron.

Ezen üdvözlések az ország minden nemzetiségű lakosságának nyelvén kerettek elkészített. Ezen kívül ezüstben és rézben készülő emlékpénzek (kettős tallér és huszas nagyságú) iránt is felszólította a közönséget, melyből minden ajándékozónak adatott egy-egy darab emlékül.

Mindinkább közeledett a várvárt idő, az annyi lelkes honfutól óhajtott nap, melyen a nemzeti színház megnyílik.

A színészeti bizottság első igazgatójával a daljátékok igazgatását Rothkrepl Gáborra bízta, titkáru pedig Szilgiet Eduárd lett kinevezve, míg pénztárnokul Gerendai választott meg. Minden színházi munka a legnagyobb gyorsasággal történt, hogy az előadások augusztus 1-én kezdődhessenek meg.

Ez azonban a közbe jött akadályok miatt elmaradt. — Tudniillik a légszusz-világításához szükséges munkálkodásokkal a fenti határidőre nem lehettek készen.

Mindazonáltal elhatározták a színház megnyitását s habár csak olajjal lett is az megvilágítva, augusztus 22-én a nemzet legnagyobb öröme, színművészetünk örök emlékezetére megnyitattott.

1837. augusztus 22-ike örök fénylő csillag marada magyar színművészetegén.

Ez ünnepeles előadás Vörösmarthy Mihály „Árpád ébredése” című prolog-jával nyílt meg, mit Heinisch József, a pesti magyar színház karmesterének nyitánya: „Thália diadalma az előítéleteken”, előzött meg. Az ünnepi előadáson színművészetünk örökkön élő nagyjai vettek részt, kivétel nélkül, egyedül Kántorné mellőzetett el.

A lelkesedés szünni nem akaró örömjaja tört ki minden pillanatban, s kivált Lendvaine asszony megható szavata után az egész kö-

A rendet 200 gyalog és 60 lovas-rendőr tartotta fent. Két órák vette kezdetét a vendégek és küldöttek felvonulása. Ekkor kordont húztak s azonnal csak igazolvánnyal lehetett a szobor közelébe jutni. A leleplezés 3 órák ment végbe. A borult idő kissé kiderült és így a leleplezés az előre megállapított ünnepélyességekkel történhetett meg. A lepel lehullására a király adta meg a jelt. Alkalmi beszédet gr. Tisza Lajos, a szoborbizottsági elnök tartott. Beszédéből közöljük a következő részt: „A szobor művészeti része kizárólag hazai erők terméke. Lehet hogy a külföldnek év századok óta virágzó képző művészete — a szigorú művészet követeléseinek inkább megfelelő állított volna talán elő, de ránk nevezve nem kicsinyelendő művelődési történelmi becses bir az, hogy ma már ily nagyobb szabású mű is saját művészeink alkotása lehet. Fajdalom a szobrász, kinek e szobornál szellemi teremténye és a kinek vésoje alól teljesen befejezte került ki annak főalakja, nem érhetne meg ezen ünnepélyt. Beszédet a király eltevével fejezte be. — Ráth főpolgármester a főváros nevében rövid beszéddel vette át a szobort.

II.

A nemzeti színház félszázados jubileuma f. hó 28-án tartatott meg rendkívüli ünnepélyességgel. A színház nézőtere 7 órára a legvalogatottabb közönséggel telt meg, akkor érkezett meg királyi őfelsége, József főherceg kíséretében. Két zenéből és három ünnepi költeményből állott a műsor, a mult és jelen műveiből. Első volt közöttük az öreg Erkel Ferencnek ez alkalomra írt „Ünnepi nyitány”-a, melyet az őz mester maga igazgatott és ez alkalommal is kitüntetésekben részesült. A nyitányt az operaház jeles zenekara adta elő. Ezt követte Jókai Mórnak „Oly m p i v e r s e n y” című drámai költeménye, írva azon meleg, költői nyelven, mely egyszerre megragad mindenkit. Hozzá a zenei előjátékot Erkel Gyula szerze s a zenekart szintén ő vezényelte. A szin az Olympot ábrázolja. Középen ül az Orakulum (Prielle Kornélia), mellette a mult (Jászai Mari) és a jelen (Márkus Emilia). A mult és jelen közt versengés támad. A mult fényesebbnek tartja a maga világát, mikor cserép-koronák, arany művészek voltak az eszmény volt a cél. Ócsárolja a mai realiztikus szinpadot, hol a chablon uralkodik, s a zene már nem kísér, hanem kísért, s földézi ennek képét. Földézi a régi Buda és Pest képét, a török időből, a kobzos Tinódival, kinek gyönyörű ódon eneke hangzik: „Az elmult gonosz idöket énekelem.” A jelen szivszorító látványunk mondja ezt s rámutat az új idö képére, melyben feltűnik a mai Budapest a színházakkal. A mult mondja, hogy ő látta születni mind e csarnokokat s beszél az első fundamentumot lerakó színeszokról, kiknek kicsiny volt a hírok, de tettek nagyok valának. Egy intés s elő képen áll előttünk ez az elveszett mult, régi nagy alakjaival. A jelen is hódol e kép előtt és szól a dicső örökségről, melyből elpazarolva semmi sincs, mert a multból új élet sarjadt az oltár körül s ha szép a jelen, legyen szebb a jövő. A jelen leveles fejezől a babert s a multéra teszi. Nema képlet fejezte be a drámai költeményt, mialatt az opera nagy dalkara a himnusz énekelte. A költő szép igéi, a három művésznő ihletett szavalata, a festői képek, csoportok, elevenítve a zene hangjaival s a nagy diszú közönség ünnepi hangulatával:

A kosár.

— Regény. — 20. Írta: V. Gaál Karolina.

XIV.

Késő este éppen vetkezni akart Leona, apja már pár óra óta edesen aludt a mint a báróné halkan bejött hozzá: s mondá: — Leona jér szobámba, beszéddem van veled! Leona bánulva követé őt, sohasem látta még hogy ily nyájás, kedveskedő is tud lenni. — Úlj le, Leona atyád aluszik, Lizi vigyáz. — Ez a Tóhalmi kedvesebb műveltebb mint egyelőre gondoltam. Elfogultságomban feledtem, hogy mindennek van jó oldala, melyet fel kell használni. Jól tudom Leona, hogy te atyád ellen vétini nem akarván, Tellnekirő hidegen szölsz előtte! . . . — Hallgas ki! . . . A gróf mindenesetre el fog jönni, remélem, s megkeri kezé: de addig ezt a Tóhalmit figyelmes bánással tartsd közelben; szó a mi szó, a fiatal ember tud fényleni, méltó vetélytársa lesz a grófnak; nincs is egyéb kifogásom ellene, minthogy nem mágnás! . . . Hadd kérjen meg ő is, nem lehet szégyenleni és kosarat osztani valódi élvezet! Ha addig nem jönne a gróf, egy bizalmas barátomnak írni fogok sugja meg Tellnekinek; hogy jöjjön, mert téged egy gazdag ember kér, kinek apád szeretne odaadni. . . . Aztán rák fel mindig ékzereidet, ha kevés van nesze, vedd e nehányt, — idövel azt veti szemrederjé, hogy ily enekkel se bírtál báró leány létédre. . . . Remélem, mely barátomra nem megysz e Tóhalmival, kinek anyja valami igényteljes sárkány lehet; úgy hiszem, nagy apok valami buzakereskedő lehetett, ki utódati nagy-ágos urrá tette; művelt körökben sohase beszél rólok tudtommal senki: jó lenne a családba egy mágnás-leányt beoltni! Most menj Leona, ne feledd, hogy fővárosi ismerőink nagyon óhajják tudni, bukásunk után

ki vesz nőül! Azért is mágnásné leszesz, úgy is illik. — Jó éjt! S ki-küldé Leonát, a nélkül, hogy beszélni engedte volna — Tudom, engedelmes gyermek vagy! menj. Leona szeméi elhomályosultak, nem a brillantós ékszeresek látására, hanem azon boldogtalanság érzete miatt, hogy anyjával nem szólhat soha őszinte bizalommal. Másnap delután 4 órakor gyönyörű lovon jött Jenő egyedül; belovagolván a nyitva levő kapun kereste Leona alakait, de lefűgő nyözve látta. A báróné ellenben nyájásan intett neki egy ablakból; Jenő bátorságot vett magának odalovagolni, mely bökkel üdvözle őt, s tudakozta mint létét; a felelet igen leereszkedő volt. — Leona kilovagolt az öreg lovász kíséretében; mondá a báróné, akarja őt felkeresni? — Óhajtanám! — felelt szerényen — Ön könyveket hozott Leona számára nyujtsa át nekem, majd szobájába vitetem. . . . Ön ismeri a helyet, hová Leona szokott lovagolni, úgy mondá a Hegyiek felé vezető uton; hallottam, mikor apjának mondta. — És a báró ur? — kérde a könyvesmagot átadva. — Ó Hegyiekhez kocszított, a mint halál a szőlőhegyre mennek. Jenő udvariassan köszönté a bárónét s eltűnt a fasorok közt az országúton, sebesen vágatva, hogy Leonát mielőbb láthassa. — Mily kegyes, mondhatom nyájás hozzá e nő; nem tudom mit higgyek felőle? — Gondolá Jenő, s bár örövendett, ha kegyébe juthatna, de nem mert a szünetlen mosolygó ajkában bizni. Már messzehaladt az úton, Leonát sehol sem fedezhette fel. Egészen Hegyiek falvacskájáig, sőt azokhoz is be ment; de Leonát nem találta. Azt vélte Hegyieknél lesznek, de senki sem volt honn, a cselédség annyit tudott, hogy

az uraságok kikocsiztak a szőlőhegyre, de Leona urholgy nem volt nálok. Elszomorodva fordult tehát vissza s kedvetlenül gondolt arra, hogy őt Leona nem várta otthon. Világos jele, hogy nem akart ma vele találkozni, s ez igen leverte. A mint így gondolkodott, lova egészen azon utra tért, melyen hazaszokott jární Hegyektől. Csak akkor látta, hogy saját retje mellett lovagol, s erdeje előtte fekszik, midőn mely gondolataiból a völgyben átrezgő ő falujában esti imára megkondult harangnak hangja költe fel. — Már látom, hogy igazán szerelmes vagyok! — gondolta magában — azt se tudom, hogy jutok haza! E perczben tűnt szemébe az erdőbe vezető út melyében, valami női alak; csendes az erdőbe odább-odább haladva. Megsarkanyuzta szép lovát, s egy percz alatt be-hatolt az erdőbe. A női alak már alig volt kivehető, az erdő sűrűje elfedte. Gyorsan megköté lovát egy fához, s a sűrű bokrok közti keskeny gyalogúton utána sietett. Valóban Leona volt, gyönyörű fekete, lovagló öltöny simult karsu termetéhez, mely nek uszályát karjára öltvén, egy level olvasásába merülve lassan, s meg-meg állva sétált Mintegy 200 lépésnyire Tamás állt a lovakkal, várva urnőjére. — Csak hogy feltaláltam önt végre! — üdvözle őt Jenő, s forró csökök tűzött a levelet tartó kézre, Leona megdöbött, de csak nagy bámulatára a szép szemek ki voltak sirva, s az arcz halványaságát fekete öltönye még inkább kiemelte. — Kedves Leona, önt meglátogattam, a báróné megmondta merre menjek, de sehol sem találtam önt, igazán erre lenni nem gondoltam, hisz ez kedves Leona, tán nem is tudja, az én erdőm! — Sőt inkább tudom: felelt edesen mosolygva itt az út mellett pedig a mi erdőnk,

azért állítam sajátunkba a lovászt, magam pedig a tulajdonos utólagos jóváhagyásából itt andalogtam. — Egy kis szlopot állitok ide picizny lába nyomain emlékre! — örömitasan felelte Jenő, s bizalommal nyujtá karját a piruló lyánkáknak; ellenállhatlan szépnék találta őt, halvány arczával, bus szeméivel. — S nem iparkodik e szerelmes levelet előttem rejtegetni? — kérde Jenő — Éppen azért jöttem ide s várom önt itt egy óra hossza óta: hogy e levelet megmutathassam; otthon ez lehetetlen, mert a legnagyobb titok, ennek kezében létele. Előre kell bocsátnom, hogy ezen ön iránti bizalmammal akarom önnek megmutatni, mily őszinte vagyok, s ön az egyetlen férfi a világon ki azt méltányolni képes. Jenő határtalan boldog volt, karjára véve szive bálványát, elkezdé a levelet fenhangan olvasni. „Szeretett barátném! Mivel oly okos voltál, hogy még a postára sem bíztad leveled, hanem azt egy ember által éjjel nappal küldéd, hogy annál hamarabb kapj választ tőlem, ime, azon órában, míg az ember pihen, írok neked. Azt nem gondoltam, hogy ez a szeles Tellneki mihelyt megtudja vagyon bukástokat, azonnal meg fog rémülni mert elhiheted, hogy Leonát valóban imádja, de teli van adóssággal a semmiházi, s arahozományra számított, hogy az által boldoguljon. En ugyan mindent végbe viszek a ti akaratosok szerint, s ki viszem hűzőtök Pünkösdre; ki is jön ő, mert még nem tudja elhinni, hogy Leona ne legyen az övé. Multkor ugyan igen panaszkolt nekem, hogy Leona nagyon hideg ő hozzá, de azért mit se tesz az, a leányok szeszélyesek néha; ki kell vinnünk, hogy egymásé legyenek; azután vagy a gróf nagybátyja ki most haragszik rá, de majd kibékül, vagy a te férjed a báró segitni fog a gróf anyagi belyzetén; hiszen úgy is végetle

együttvéve élénk, mely benyomást tettek mindenkire — Következett a régi, ünnepi előjáték: Vörösmarty „Árpád ébredése”, melylyel a nemzeti színházat ötven évvel ezelőtt megnyitották. Nem avult el egy sora sem. Vörösmarty műve ismeretesebb, semhogy ismeretelni kellene A sir szellemét Alszezi Irma, Árpádot Nagy Imre, a költőt Mihályfi, a színésznőt Hegyesi Mária játszotta. A zenének egyik leghatasosabb része volt Liszt első „magyar rhapszódiaja”, melyet a zenekar Erkel Sándor vezetése alatt — fellianyozólag adott elő. Az utolsó alkalmi műhöz, Csiky Gergely „Színésznő” jéhez Sárosi Ferencz írt élénk zenét. A drámai költemény versekben foly s az „Árpád ébredése”-nek mintegy folytatása. Egy elaggott színésznő panasolja sorsát. Siratja vesztett dicsőségét és sóvárog rég elviselt fiatalága után A költő szelleme hallja a felhőköl s megvizsgálja. A színésznő meghatalodva siet a dicsőség templomához, de ott ugy találja, hogy a régi üldözök most is megvannak, csupán alakjuk más. A színésznő már kétségbe van esve, midőn a magasból ismét a költő szelleme szól hozzá vizgatva, hogy ne csüggedjen, mert mi ember lesz, addig bűn és ferdeség is lesz, s ha szenvedni kell is, az elhittett jó mag ki kel és virul. — Az operai ének — zenekar Rákóczi-indulója mellett gördült le a függöny A személyzet minden darabot kitüntően adott elő. A király a 3-ik darab előtt távozott el a színházból. Másnap a jubiláris előadást ismételték.

— Országgyűlés. A képviselőház tegnapi ülésében a nagy számmal megjelent képviselők beadták megbízó leveleiket. Ennek megtörtentével, felőrai szünet után az osztályok sorsoltattak ki, melyek má d e. 10 órákor fognak megalakulni, átveszik megvizsgálás végett a hozzájuk utasított megbízóleveleket s a ház heftői ülésében jelentést tesznek. — 54 millió deficit. A legfelsőbb számvevőségek elkészítette az 1886-diki zárszámadásokat és ezek alkalmassint a jövő évi költségvetéssel egyidejűen fognak a képviselőháznak benyujtatni. Az 1886-diki év pénzügyi tekintetben a legszomorubbak közé tartozik. A deficit nagysága megdöbent és 1867 óta csak az 1874-dik évi deficit által lett föltűl-mulva. Az 1886-diki zárszámadás eredménye 15 683.621 forint kedvezőtlenebb az előirányzatnál.

— Megtámadott választások. A képviselőház korelnökehez már érkeztek kérények képviselők megválasztása ellen. Az első megtámadott mandátumok a Gulácsi Dezső beregmegeyi felsővidéki, Kende Mihály ungvári és Dr. Horváth Móricz szabadkai képviselők mandátumai. Kérények nyujtattak be továbbá gr. Károlyi Gábor (székes fehérvári), Eies Henrik (jákóhalmi kerület) és Szabó Lajos (du naszerdahelyi kerület) megválasztása ellen. Czeglédről 1600 tagu küldöttség megy a fővárosba, hogy Komjáthy Bela megválasztatása ellen petícionáljon.

— Az elnöki part-klub: közül a méréseket ellenézők már megalakult. A méréseket ellenézők egybegyűlt tagjait Horánszky Nándor, mint a kör volt alelnöke üdvözölte s gróf Apponyi Albert aztán őt ajánlotta az elnöki székre s meg is választották egyhangulag; Horánszky azonban megköszönté és nem fogadta el az elnökséget, hanem indítványozta, hogy Királyi Pált válasszák elnökké. Ki is kiáltották egyhangulag, alelnök pedig Horánszky

Nándor lett. Választottak aztán jegyzőket, haznapot és kijelölő bizottságot, végül pedig gróf Apponyi Albert tartott rövid beszédet, kiemelve a párt feladatait. — A függetlenségi párt tagjai nagy számmal gyűltek össze a klub-helyiségben s Irányi Dániel üdvözölte őket, örömet fejezve ki a párt megszaporodása fölött. A tagok nevében viszont Kiss Albert köszönetet mondott Irányinak, mint a választási mozgalma kat vezető bizottság fardhatatlan buzgalmu elnökének. Irányi Dánielt megbízták, hogy a szabadelvű párt elnökével érintkezésbe lépve figyelmeztesse a két ellenzéki párt számárányának változására és arra, hogy a függetlenségi párt most több helyet kíván a bizottságokban.

— Az ifju Schnábele esete Metz, szept. 29. Az országos törvényszék büntető bírósága az ifju Schnábelét három heti fogságra és 20 márká pénzbürságra ítélte. Az ifju vádolt ki hallgatáskor kijelenté, hogy igen sajnálja tettét. A bíróság a büntetés kiszabásánál enyhítő körülményekpen figyelembe vette, hogy az ifju vádolt tettének büntösségéről nem birt tudomással és beszámította a kiállott vizsgálati fogságot is a büntetésbe.

— A szerb választások. Belgrád, szept. 29. A választások az egész országban a legnagyobb rendben folytak le. Eddig 120 választás eredménye ismeretes; valamennyi megválasztott, 5-6 pártönküli kivételével, az egyesült kormány párt hive. A megválasztottak közt Garasaini pártjának egyetlen egy jelöltje sincs.

KARCZOLATOK.

(A paróka. — Jágóhoz — Kiket kellene leleplezni? — Jókai itélete. — Mre való a szobor? — Vrhosi Gyula.)

E Kovács Gyula a kitünő tragikus szokta elbeszéli a debreczeni jubileum méltóságos magatartásának jellemzésére, hogy „Othello”-ban, a mikor Jagot a földhöz sújtja s a hájánál fogva akarja fölraintani, kezében maradt Jago-Halmi veres parókája . . . és nem kaczagott a komikus baleset felett egy lelek sem . . .

Ez a jelenet élénken emlékeztet a trónbeszédre. A trónbeszéd az a veres paróka melyet az intrikus Jágó-Tiszában annyira bizó Othello tart a kezei között s az ily módon leleplezett Tisza felett nem nevet egy lelek sem.

Sirni kellett volna. Mert nem e megárokátlantatása nem-e leleplezése Tiszának (különb mint a Deák szobor) ez a trónbeszéd?

Az 1884-iki trónbeszédben szövetség Németországban, egyensúly az államháztartásban, haladás és béke . . .

Most? semmi, semmi, csak udakod és olyan béke, a mely mellett még mindig költeni kell a haderőre.

Jago — keresd a parókádat! Tisza-Jagot leparókátlantván, a felség odament a Deák szobor elé és azt leleplezte.

„Megengedem a leleplezést!” . . . Oh engedd meg, uram királyom, hogy leleplezzenek ott a szobor körül mindenkit, a ki nem oly igaz ember, mint ez az érczalak!

Egy nappal előbb hangoztatták a Jókai Mór allegóriájában, a nemzeti színház 50 éves jubileumát, hogy azé a valódi érdem, a ki babért . . . saját fejéről a multnak fejére teszi!

Tisza Kálmán pedig — a szerencsétlen — azon volt, hogy Deák Ferencz minél kevesebb babért kapjon a szobor leleplezésekör, ugy elrontotta és ugy elforgácsolta az egészét. Szerencsétlen törpe, a ki óriásra, nyomorult halandó, ki halhatatlanra irigykedel! Jókai Mór önkéntelenül ítél — Tisza Kálmán felett.

Tisza Lajos meg éppen kimondta a beszédében, hogy ezt a szobrot az ostoba és tanulatlan embereknek állították, a kik nem képesek mindenkor a történelem könyvében lapozgatni. A kik nem tudnak írni, olvasni Azoknak készült a Deák-szobor.

Azoknak ám a nagyváradi financzbeszéd! Meg Tisza Lajos grófnak, a ki azt sem tudja, hogy mire való egy szobor! Kár volt oda nem tenni a szobor hátulsó részére a s z e g e d i monogramnak egyikét!

Annak a szegény Verhovainak csak nem hagynak bekét! Azt írják a zsidó lapok, hogy nyomalatlanul eltűnt.

Hát nem volt elég öt komisz pénz-pörbe keverni, megfosztani a mandátumától s ráusztani az egész ország nyomda-személyzetét, de még vesztetteb hirtét is költik?

Pedig még sohasem írt annyit cikket a lapjában a neve alatt, mint most és éppen ma fogadja a czeplédi választás ellen protestáló czeplédi polgárok 600 tagu küldöttségét.

Inkább olvassák el azokat a nagyérdéki leleplezéseket, a miket a szatmármegyei és ennek szomszédos oláhok összeesküvéséről folytat és örövendjenek, hogy a kassai toaszt bírálója, az eszlári ügy és a kisbirtosok-földhitelintézete ügyeinek leleplezője még mindig készen áll olyan igazságok kimondására, a melyeket mindenki érzi, de vagy elhallgatja, a ki érzi, vagy pedig még korteskedik ellenök!

Gili Balázs.

HELYI HIREK.

* Október 6. Az 1848—49-iki magyar önvédelmi harc 1849. október 6-án Aradon kivégzett vértanui gyászemlékére 1887. október 6-án d. e. 9 órakor gyászistenisztaletet tart a debreczeni 1848—40 ki honvéd egylet a r. c. templomban, melyre a mélyen tisztelt közönséget hazafiai tisztelettel meghívja. E napot a színházban is megülik, a menyenyiben e nap alkalmára diszertádás lesz, a Jókai Mór „Szigetvári vértanúk” cz. történelmi drámája kerül szinre. * Honvéd-gyűlés. A debreczeni 1848/9-iki honvéd-egylet 1887-ik év október hó 2-án d. e. 11 órakor a csizmadia árucsar-

De g
alt
szé
vé
gy
lan
a
sz
eg
sz
fo
is
ge
te
ál
zé
m
re
zó
sz
ell
Né
te
a
re
ho
all
n
é
elt
ka
há
sz
en
röl
mik
be
tav
Má
és
lo
jok
má
si
ma
vet
nag
lag
le,
me
di
Jók
nül
alla
zát
nen
hog
is
is
t
hog
gró
kes
gon
ron
mai
sánt
neve
pant
hont
assz
hett
azon
rem
lem
és
de
s
jött
mád
kedv
Leon
szép
tuda
lán
kelő
lonn
van,
Neve

nokban gyűlést tart, melyre az egyeslet tagjai tisztelettel meghívattak.

* Szület. A debreczeni szőlőskertekben a szüretelési határidő következő sorrendben állapított meg s terjesztett jóváhagyás végett a tanácsosok u m

Table with 3 columns: Name of garden, Date, and other details. Includes Homokkert, Csapokert, Vargakert, Szécsényikert, Csikekert, Postakert, Sestakert, Ujkert, Sétakert, Vénkert, Tégyláskert, Hatvan utcai kert, Körtöskert, Tőczöskert, Boldogfalvikert.

Debrecezen, 1887. október hó 1 én Gergely Antal, főkertgazda.

* Az ősz Hídge a levégő reggel, derűli meg fehéren a fák sárguló lombját, s a lehajló füveket. Beállott minden bus költözésével az ősz és halálös levégő lenget tudóvés beteges, vörös foltja, utólsó fellobbanása gyuanát a szívek redőzött mélyén élő csepp lángoskának, mely nem tudja fölcsizni többé a meggyengült életet tüzet. Mre leperregekne egymas után tar galyaikról a sárga levelek, a szirmaikat elhullató utólsó ősziróz-ákkal együtt földdel takaródnak be majd e boldogtalanok is... A jó nap is hideg. Vó ösre festi reggelentek a nedves ködöt, vörösrre az esti szétterjengő hűvös párákat, melyek ellepik lassu, álmos unalmassággal a mezőket, s tovakköltözésre noszogattják a még ittmaradt fecskéket mind. Nemsokára magunknak maradunk. A verebekkel leszünk, meg a barna rügyükbe huzódott fákkal, melyeken csak itt-ott lát holmi szigort, összecsugorodott levélkét a sétaterek elhagyott utain bolygongó ember figyelő szeme. Nemsokára mindenre s emfodót van a teremtes a halligató madarakkal sokáig hallgatunk a meleg sugar gyönyöreiről mi is.

* Ének-tánítás Tisztelettel tudatom Debrecezen város műpártoló n. é. közönségével, hogy a nap bármely órájában rendelkezésükre állók azon tisz. égréneknek, kik énekelni tanultak, óhajtanak, vagy — a kik már enyelmi tudnak, de a magasabb képzést elnyerni óhajtják. A sikerért kezeskedem. Lakásom czeleg-ü cza 27. szám özv. Szikszayné házában. Kiváló tisztelettel Mándoky Beláné szül Morzsay Emma, a deb. színház volt első énekesnője. Hezta fűzhetjük a magunk részéről azon megjegyzést, hogy e kitünő művésznő mily nagy tehetséget fejt ki egyesek es karok betanításában, arról tanuskodott az ev. egyház tavalyi műkedvelő-hangversenye, melyen a Mándoki Beláné által gondosan begyakorolt és finom izléssel betanított nő-énekkarok es sokak gyakorolták a legimpozánsabb hatást. Ajánljuk a művésznőt közönségünk pártfogásába.

* Színház. Verő György főrendező már megérkezett Margó Czélia, ki a fővárosi közönségtől igen szívesen bucsuzott el, ma este fog megérkezni. A színház műsor következőleg van megállapítva: Holnap vasárnap: Parasztkisasszony, Halmainéval. Hétfőn: Hagdai hercegnő. Kedden: Ripp van Winkler, Margó Czélia első föllepte Szerdán: Kis menyecske, Halmainéval. Csütörtökön az aradi vértanúk emlékére: Szigetvári vértanúk. Jókai Mórtól A kariskola a színháznál

nül szereti leányát, csak nem hagyán szenvedő állapotban.

Szavamat adom rá hogy Pünkösdkor hozzatok megynk; rajtatok mulik, ha leányotok nem lesz Telleki neje. Nem titok előttek, hogy adósság terheli birtokait, s maholnap el is veszi, ha ara hozomány nem lenne Azt is tudod, hogy Leonát mondom, imájja; csak hogy odamenetelnk előtt leányodat intsed a gróf iránti figyelemre, elég volt már a büszkeség, melylyel eddigél kizozta... Ó is meg gondolhatja, hogy nem a roppant gazdag baronesse már; ne vedd sértésül, de a szépség mai időben nem főkelek! Elvesznek a férfiak sántát, vakot, csak pénze legyen.

Emlékezel-e te kedvesem egy Aranyteleki nevű családra, egyetlen leányukat valami roppant gazdagságu olasz gróf vette el, s ki vitte honunkból. De csakhamar özvegy lett a szép asszony s évek mulva visszatért ez előtt két héttel Pestre. Elgondolható, hogy a férfiak azonnal divatba vették; igazán gyönyörű te remtés; vedd hozzá a fényt, elegantiát, szellemenet, melylyel meg tud jelenni

Hanem a nők igen bosszankodnak rá, és azt mondjuk mind: El ment városunk szende szépsége, Szentgyörgyi Leona s helyébe jött egy kaczer szépség Aranyteleki Cornelia. Senkinek nincs oly előfogata, s annyi i mádjia mint neki, de gróf Telleki nem mutat kedvet vele ismerkedni, a mi világos jele, hogy Leonát nem felede el.

Hanem ugy beszél titokban, hogy e szép kaczer bizonyos férfi után nagy érdeklődéssel tudakozódik, kit különben láthatott, vagy talán kedvese is volt... e férfi hazánk elsőkelő férfaitól igen dicsértetik, de a hölgyi salonokban nem igen látható. Pesten három háza van, de ritkán jön be, vidéken lakik valahol. Neve Tohalmi Jenő.

(Folyt. köv.)

az idén is fennáll, s a kik abba belépni óhajtanak, jelentkezhetnek a színházi igazgatóság irodájában.

* A mi képviselőink. A képviselőház tegnapi ülésén megtörtént a képviselőknak osztályokba való sorsolása Thaly Kálmán és Körösi Sándor a VIII-ik osztályba, gf. Dégenfeld Lajos és Onody Géza a III-ik osztályba, Győry Elek pedig az V-ik osztályba soroztattak. Orbán Balázs a IV-ik osztályba, Illyés Balint a IV-ik osztályba, Kiss Albert pedig a IX-ik osztályba sorsoltatott.

* A Deák Ferencz szobrának leplezési ünnepélyén városunkat gr. Dégenfeld Lajos és Körösi Sándor képviselték. Révész Balint püspök, ki szintén kapott meghívót, ki mentette magát. Biharmegye részéről jelen voltak: Tisza István Oláh Gyula, Beóthy Algernon, Szlávay Olivér és ifj. Beóthy Andor. NagyVáradot képviselték: Sal Ferencz, b Rosner Emin és Rádl Ödön. — A városi tanács megbizta gr. Dégenfeld József és Körösi Sándor képviselőket, hogy Debrecz n város nevében a Deák-szobrára koszorút tegyenek le s erre 50 frotot engedélyeztek. Nevezett képviselők le is tették a koszorút.

* Kinevezések. Az igazságügyminiszter által dr. Sarvay János gyakorló ügyvéd a kisvárdai, dr. Tekesházy Gyula szolnoki aljegyző pedig a székegyházi járásbírószághoz albirókká kinevezették.

* Egy éves önkénytesekből tartalékos tisztek. Önkénytesünk az idén kitettek magukat, a helyben állomásozó 39-ik gyalog ezrednél szolgáló 7 önkénytes közül 6 tette le a tiszti vizsgát. A derék emberek nevei a következők: Gaszner Károly Krasznay Sándor, Greidig Károly, Zrinyi István, Mlenkovics István, Lányi Gottfried A 15-dik huszárezrednél szolgáló 6 önkénytes közül letette 4 Neveik következők: Becker Miklós, Lingel Ödön, Maysik Viktor és Horovitz Samu. Erdekes hogy N-váradon tartott vizsga alkalmazal, hol az egész vidék önkentesei voltak koncentrára, a debreczeniek legjobban vizsgáztak. A 40 vizsgázó közül különben összesen 19 lett tisz. A régebb önkénytesek közül most vizsgázott sikeresen Füst Ödön

* Joghallgatók önképzők öre. A főiskolai ifjusági egyesületek már-már mindnyájan megalakulnak s hozzá fognak a munkához. Szerdán, szept. 28-án tartotta meg alakuló gyűlést a mult évben új életre ébredt jogász önképző egyesület Dr. Bacsoni Lajos felügyelő tanár elnöklete alatt. Megválasztattak egyhangulag elnökek: Ilsvay Balint 3 jh. főjegyzőnek: Körösi Kálmán 2 jh, titkárnak: Medve Zoltán 2 jh, könyvtárnok lett: Eiber Gyula 2 jh, pénztárnok: Galánffy János 2 jh, ellenőr: Gróf Dégenfeld Pál 1 jh. aljegyző: Tüdös László 1 jh. Választmányi tagok lettek: a IV évről Balogh Béla, III. évről Bernáth Lajos, II. évről Szabó Imre, I. évről Mészáros Mihály. Felügyelő tanár ur szép szavakkal körvonalozta az egyesület célját s az egyesület tagjait kitartó munkára buzdította.

* A felolvasókörből. A kör évi közgyűlése holnap d e 11 óratól kezdve fog megtartatni a városháza nagy tanácsstermében Fontos tárgyai: a választmány jelentése a kör 1886/7. évi működéséről, a számadások és költségeloirányzat és a választmányi felének új választása. Az alapszabályok értelmében a választmány fele minden évben új választás alá esvén, az idén sor szerint a következő tagok lépnek ki a választmányból: Komlós Arthur, Kónyves Tóth Kálmán, dr. Szántó Sámuel, M Kossa Albert. Szics István, Szojka Gyula, Domokos Kálmán, Beczner Frigyes, dr. Öreg János, Fezekek Sándor urak. Remélhető, hogy a kör tagjai a közgyűlésen való megjelenésük által is tanuságát adják a kör ügyei iránti érdeklődésüknek. Szavazzatok a kör minden tagja bir.

* Kinevezés. Otlík Ede pénzügyigazgatási II. o. irodatiszt, III. osztályu irodatiszté lón előléptetve.

* Hymen. Rochlitz Vilmos eljegyezte Grosz Emma kisasszonyt Szoboszlórol.

* Halálozás. Schenk Leo debreczeni ifju, dr. Kola János ur sógora, a Phönix tiszviselője, Gödöllőn hosszabb betegség után meghalt. Az elhunytat számos Debreczenben élő rokona siratja

* Titkárok gyűlése. A kassai kereskedelemi és iparkamara oly könyv szerkesztését indítványozta, mely a kiválóbb iparosainkról, fő iparcikkeikről és termelési képességeikről tájékozást nyújtson kereskedőinknek. A tervrajz és költségek megállapítására a kamarai titkárok csütörtökön gyűltek össze a fővárosban. 11-en jöttek össze, köztük Király F. Debreczenből. A munka céljának terjedelmének, szerkesztésének megállapítása után a másnapi ülésre halaszták a részletek kidolgozását.

* Ertesítés. A folyó évi október 2-án délelőtt a pétéria utca végén levő fedett honvéd-levarda ettől téren megtartandó katonai lóvásár alkalmából figyelmeztetik a közönség, hogy a vásárló bizottság, teljes kort meg el nem ért, de három évét már betöltött kiváló minőségű s nemes származású csikókat is fog vásárolni. Figyelmeztetik azonban a tenyészítő közönség, hogy mig egyfelől teljes körű lovaik közül a rossz minőségűek elővezetésétől tartózkodjanak, addig a csikók közül még a közepes minőségűeket se vigyék a bizottság elé, hanem csakis azon kitünőbbeket, melyeknek 'nemezebb származása bebizonyítható. Debreczen, 1887 Szeptember 26 A főkapitányság.

* Kedvezményes színházi

jegyek a kereskedő ifjak önképző egyesületének tagjai részére Kovácsay József ur üzletében kaphatók. A választmány.

* Figyelmeztetés. Figyelmeztetem a fancieskai kaszáló birtokosokat, hogy a ki disznót akar hajtani a fancieskai erdő pusztá részre, én nálam, vagy Kuczik Gábor urnál jelentkezzenek vasárnap, vagyis okt. 2-án. Megjegyeztetvén, hogy csak a kaszáló birtokosoknak szabad a makkot legeltetni. Debreczen, 1887. okt. 1. Kertész János.

* Biztos gyógyítás. Mindazok, kik rossz emésztés vagy székrekedés következtében, fel-fuodásban, szorulásban, főfájásban, étvágyhiányban vagy egyéb bajokban szenvednek, a valódi „Moll féle seidlitz porok“ használatá által biztos gyogyulást érnek el. Egy doboz ára 1 frt. Székfü és naponta utánvételel Moll A. gyogy-szerész és cs. k. udv. szállítótól Bécs, 1. Tuchlauben 9. A vidéki gyogyisertárakban határozottan Moll A. készítménye, az ö gyári jelvényével és aláírásával kérendő.

* Budapesti Hirlap: Hogy a magyar sajtó az utóbbi évek alatt hova fejlődött, annak legszembeszökőbb bizonyítéka a „Budapesti Hirlap“. Magyarország legerterjedtebb, legkedveltebb újsága, a mely naponként immár annyi példányban jelenik meg, amennyit eddig nem mutatott föl nálunk egyetlen egy magyar lap sem; jele ez a művelt magyar közönség oly mérvű bizalmának, a minővel sajtónak még egy organuma sem dicsekedett. A „Budapesti Hirlap“ programját: magyar szellemben működni a magyarsáéért feylesen igazolta az olvasóközönség, pártkülönbség nélkül. A lap vezércikkjei mindig a közvéleményt fejezik ki függetlenül és nyíltan; tárcza- és szép irodalmi rovatai beces és érdekes olvasmányok egész tömegét adják; a napi eseményekről pedig egy szerkesztőség belső tagjai mint külső dolgozótársak munkája által oly gyors, hű és kimerítő értesítésekkel szolgál, mint Magyarországon egyetlen más lap sem. Ugy a haza vidékein, mint az egész külföld nagyvárosaiban saját tudóitól vannak, a kik minden nap táviratokban közlik a „Budapesti Hirlap“-pal a nevezetesebb eseményeket. E naponként oly bő és érdekes tartalommal megjelenő lap kedves vendége lehet minden magyar háznak és szívesen láthatja minden család is, mert a szerkesztőségnek gondja van rá, hogy a „Budapesti Hirlap“ mindig a jó izlést szolgálja. — Rendkívüli elterjedése mellett rendkívül olcsósága is: negyedevenként csak 3 frt 50 kr. egy hóra 1 frt 20 kr. A „Budapesti Hirlap“ megérdemli, hogy eddigi nagy sikere még jobban fokozódjék és maradjon mindig a magyar közönség kedvence. Az előfizetések vidékeiről legolcsóbbul postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: — A „Budapesti Hirlap“ kiadóhivatalának, IV. ker. ka'ap-utca 16. szám

Közgazdaság.

Gabnaárak. (Budapest terménybörzsde szeptember 29.) Buza tavaszra 7.33—7.35 Buza őszre 6.89—6.91 frt. — Tengeri máj.—júniusra 5.74—5.75 frton. — Zab tavaszra 5.28—5.30 frton, zab őszre 5.24—5.26 frton. — Káposztarepeze augusztus—szeptemberre 11¹/₂—11¹/₂ frton.

* Sertésvásár. A kőbányai sertéske-resk.-c arnok távirata. — Szeptember 29. Az ü s l e t v á l t o s a t l a n. — Magyar urasági öreg nehéz 42.50—43. frtig magy. uraság fiatal nehéz 44.—44.50.— frtig, magy. uraság fiatal közép 44.—45.— frtig, magy. uraság fiatal könnyű 44.50—45.50 frtig, magy. eszedett nehéz 43.—43.5 frtig, magy. eszedett közép —.— frtig, magy. eszedett könnyű 44.—45.— frtig, romániai bakonyi átmeneti nehéz —.— frtig, rom. bakonyi átmeneti közép —.— frtig, romániai bakonyi átmeneti könnyű —.— frtig, rom. átmeneti eredeti közép —.— frtig szerb. átmeneti nehéz 42.—43.— frtig szerb. átmeneti közép 42.—42.50 frtig, szerb. átmeneti könnyű. 41.—42.— frt. hizó a vasutról mászálva —.— frtig, hizó 1 éves élősulnyban —.— frtig hizó két éves élősulnyban (makkos) —.— frtig, öreg makkos sertés élősulnyban, 46% levonás: a —.— frtig. Az árak hízalt sertéseknél páronként 45 kgl. 1%-os levonással métermázásánkat értendőek. Romániai és szerbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek, adattak el, a vevőnek páronként 4 forint aranyban vám fejében megterítetik.

Sertésállomány. 27-én volt készlet 99617, 28-án érkezett 1529, elszállított 755. Maradt készletben 100,391 drb.

Muzsák.

— A „Hazánk“ című történelmi közlöny, folyó évi szeptember havi füzeté megjelent. Ujabbkori történelmi adataink összegyűjtését tűzta feladatául a vállalat, melynek Abafi Lajos szerkesztése alatt derekasan is felel. A mostani füzet tartalma a következő: Lehoczky Tivadar: Munkács vára 1848—49-ben. — Ralovich Lajos: Az 1825—27-dik országyűlésről. Szalkay Gergely: A 6-ik honvédzászlóalj története. — HökeLajos: Az 1865/7-dik országyűlés. — Puky Miklós: Komáromi dolgok. — Abafi Lajos: Adalék a Hóra-lázadás történetéhez. — Id. Szinyei József: Történelmi repertorium. A „Hazánk havonként egyszer jelenik meg (július és auguszt. hó kivételével.) Előfizetési ár: egész évre 6 frt, fél-évre 3 frt.

Törvényszék.

— A párisi színház és ügyében megtartott vizsgálat után az államügyészség elhatározta, hogy öt egyent köztük a színház igazgatóját és két zözlött, mint a kik mulasztásuk által a színház pusztulása és számos ember halálának előidézésében véttek, a fenytő törvények elé utatítja.

Apró cseprő.

Mit ölfügg? — Gróf ur, egy Kohn nevű ur akar méltóságodhoz bejönni. Beboccsássam? Az attól függ, hogy a Kohn-e, a melyik kölcsön akar adni, vagy pedig az a Kohn, a melyeknek tartozom?

Milyen szép dolog, hogy már ma Nem történik ilyes láрма Össze a szomszéd se' zördül, A rokonság C upa jéság, Magyar ember fel a pörtül. Nincsen osztály, nincs egység, Hogy szép szóval megne essék. A testvérek Összeférnek; Felebrát Mind jó barát: Semmiséget megpörölni, Vagy megenni, vagy meg ölni Egymást koránsem akarja; De hol is akadna ügyvéd, Ki a füllemléftütyét Mai napság felvállalja?

Arany J.

A katonának jobben kel felnie előljárájától, mint az ellenségtől

Clerach.

A felénk megijed ajveszély előtt, a gyáva a vezelyben, a bátor a veszély után.

Jean Paul.

Haszons növényeit a természet az egész földön mintegy szétszórta s csak a sark körül vidékek nem részesültek ezen semmiben: itt tehát valódi művelődésről szó sem lehet; mert a szellem biztos fejlődése okvetlen azon földnek műveléséhez van kötele, melyen az ember lakik. Azonban még déliebb fekvésű földek is, melyek jelenleg gazdag termőföldekkel birnak, eredetileg csak nagyon szegényesen voltak ellátva hasznos növényekkel, vagy épen csak olyanokkal, melyek az embert azoknak tenyésztésére nem igen indíthatták az északi lakók továbbá már ösztönszerűleg inkább hajlottak a husztáplálékhoz, mely szervezetüknek a zordon éghajlat alatt sokkal jobban meg is felel.

Igy tehát az ember életfeltételeivel összhangzásban látszik lenni, — hogy a művelődés eredetét szelidebb égöv alatt keressük, hol a könnyű növényi táplálás elégséges volt, s melyet az ember kedvező tulajdoniánál fogva mint egy kénytelen is volt felkeresni.

Számrejtvény.

A három mogyorózó testvér. Kornél, Loránd és Ilonka a közeli erdőbe sétáltak mogyorót szedni; összesen 9¹/₂ szor 60 mogyorót szedtek s ugy osztották el egymás között, hogy Loránd 40 darabbal kevesebbet kapott, mint Ilonka s 80 darabbal többet, mint Kornél. Mennyit kapott mindenki? (Megfejtők neveit közöljük s köztük okt. 15 én érdekes könyvet sorsolunk ki.) Multkori talányunk helyes megfejtését (tál-lát) beküldték: B. Diftúrné (Pozsony), Aranka, Kádas Imre színész, (Arad), K. Hajdu Lajos (Kisujszállás), Fehér Utzil, L. Mariska (nyertes), Vágó Pál, Vadon Sándor és Tóth László.

Debr. Színház.

Holnap, okt. 2-án adatik: a „Parasztkisasszony“, népszínmű; Berczik Árpádtól.

SEKESZTŐI POSTA. Még egyszer a városi közgyűlésről ez czikk tetszük: miatt — hétfői számunkra maradt.

Felől szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasi Imre

Ertesítés.

Tisztelettel tudatom, hogy irodámat Nagypéterfia-utca 982. sorszámú Gencsi-féle házba (a Csokonai kerttel szemben) helyeztem át.

Debreczen 1887. szept. hó.

Dr. Nagy Lajos ügyvéd.

